

Sinterklaas kwam dus ook nog even.....

Jeugdhulpverlening in de toekomst

De PROVINCIES in Nederland betalen sinds 1992 de jeugdhulpverlening. Zo is dat in het geval van *hj* Friesland uiteraard de provincie FRIESLAND.

Bj Friesland bestaat uit vakinternaat Aekinga te Appelscha, het fasehuis Aekinga te Heerenveen, de Waddenhoeve bij St. Annaparchie en het Projekt te Drachten. Dit laatste in samenwerking met het Friesland College.

Vóór 1992 werd de subsidie uitbetaald door het Ministerie van W.V.C. Nu de provincies in het kader van de zogenaamde decentra-

door: Dick de Graaf,
directeur *hj* Friesland

lisatie met deze taak zijn belast, hebben ze de afgelopen twee jaar hard gewerkt aan het ontwikkelen van plannen, teneinde met het hun ter beschikking staande geld een zo goed mogelijk jeugdhulpverleningsbeleid te voeren.

Dit beleid is vastgelegd in een beleidsnota voor een periode van vier jaar.

Elk jaar kijkt de provincie naar dit beleidsplan en stelt de Provinciale

Staten wijzigingen, aanvullingen en vernieuwingen voor. Deze voorstellen worden ook aan de uitvoerende instellingen voorgelegd in het kader van de verplichte 'inspraak' waarna Provinciale Staten het bijgestelde plan vaststellen.

Het is in het kader van dit beleid, dat er in de komende jaren binnen de provinciale hulpverlening forse wijzigingen op stapel staan.

Ook *hj* Friesland zal hierin worden betrokken. Op 16 december hebben de Staten het nieuwe plan vastgesteld.

Op hoofdlijnen bevat het beleid de volgende uitgangspunten:

- * Meer aandacht voor hulpverlening op het moment dat de problemen tussen jongeren/ouders/ kinderen nog "te overzien zijn" (preventie).
- * Versterken van het werk door advies, onderzoek, bemiddeling en dergelijke in één bureau onder te brengen.
- * Geld vrij maken door dit bij de internaten weg te halen en de genoemde bureaus daarmee te gaan betalen.
- * Bij verdere bezuinigingen bekijken of er bij internaten niet meer geld weg kan.

De belangrijkste gedachte bij de uitgangspunten is om door meer aandacht te geven aan de preventieve kant, te voorkomen dat jongeren zeer intensief, dus heel kostbaar, geholpen moeten worden.

Wel is de politiek van mening, dat dit beleid niet mag betekenen dat de ouders en kinderen die diep in de problemen zitten niet meer of voldoende goed geholpen kunnen worden.

Voor de mensen, die betrokken zijn bij de uitvoering van de jeugdhulpverlening, is het duidelijk dat het voorgetelde beleid ingrijpende betekenis heeft voor de huidige organisatie en mogelijkheden.

Dat er op deze manier eens kritisch is gekeken naar een betere afstemming in de uitvoering van de hulpverlening is prima. Dat dit ook gevolgen heeft voor verandering binnen de huidige instellingen is ook goed te regelen, maar..... zijn de gevolgen van een preventief beleid zo positief dat daardoor de huidige capaciteit binnen de internaten fors kan afnemen en op welke termijn worden die effecten zichtbaar?

Duidelijk is wel, dat het beter en goedkoper moet en dat daar door goede afstemming en vroegtijdige hulpverlening resultaat kan worden geboekt.

Maar ook blijft er zorg over de concrete invulling en de gevolgen voor werkgelegenheid, beschikbare mogelijkheden en de kwaliteit van de hulpverlening.

1993 zal voor *hj* Friesland daarom een jaar zijn in het teken van een

goede en doordachte, maar ook creatieve planvorming, waardoor de toekomst met het nodige vertrouwen kan worden tegemoet gezien.

Maar..... ook het komend jaar zul-

len we er staan voor jongeren, ouders en plaatsende instanties !!!

Ik wens een ieder een gezond 1993.

Dick de Graaf

IN MEMORIAM

DEODAAT KUNEMAN

Maandagmorgen. De mededeling van het overlijden van Deodaat is ingeslagen als een bom. Verslagenheid, woede, verdriet, ongelof. Jongens en medewerkers komen die ochtend gezamenlijk bij elkaar in de grote zaal van het service-gebouw. We zitten er verslagen bij. Ieder met zijn gedachten, zijn gevoelens en zijn emoties.

"Hé, plezierig weekend en ik kom maandagmorgen nog wel even langs om de laatste dingen voor de verkiezing te regelen", en ongemerkt kijk je dan naar de deur of niet toch... Maar Deodaat is niet meer. Overleden in de kracht van zijn leven; zeven jaar jonger dan ik.

We zijn van slag, jongeren en medewerkers. Jongens zijn er onafgebroken mee bezig. Ze hebben vragen, ze hebben verdriet. Ze schrijven brieven, schrijven verhalen, maken tekeningen, praten er over, veel en lang.

De verhalen, tekeningen en brieven worden in een mooie map gebundeld en aangeboden aan Freeke, de levensgezellin van Deodaat.

Vrijdagmorgen. Medewerkers en jongeren komen bij elkaar in de grote zaal. Afscheid nemen van Deodaat. Joop Visser, de pastoraal werker van het internaat, gaat voor. Simpel, eenvoudig, ingetogen, horend bij Aekinga, passend bij Deodaat. Het is muisstil tijdens de dienst. Op de tafel staat een foto, er naast een brandende kaars.

Dick de Graaf leest zijn tekst voor, die hij die middag tijdens de crematie zal voorlezen. Jan Klinkenberg spreekt namens Edukatie. Alf Brand biedt zijn tekening voor Freeke aan. Er is gelegenheid voor bezinning, er is gelegenheid voor verdriet. Er wordt muziek gedraaid van Deodaat.

Aekinga heeft op zijn eigen wijze afscheid genomen van zijn docent en medewerker.

Vrijdagmiddag. De collega's en een aantal jongeren maken de moeilijke gang naar het Crematorium in Heerenveen. Daar vindt het laatste afscheid plaats. Definitief.

Sytze de Vries

Turbulente tijden

Het is alweer half december als ik dit schrijf. Het is bijna kerst-vakantie en het docenten-team is bezig de kerst-rapporten op te maken.

Achter ons liggen nogal "woelige weken". Het edukatie-team heeft het in de afgelopen anderhalve maand aardig voor de kiezen gehad.

DEODAAT KUNEMAN

Diep geschokt waren we door het plotselinge overlijden van onze docent Engels en Vaktekenen, DEODAAT KUNEMAN. Hij was nog maar 38 jaar en overleed aan een fatale hartaanval.

Deo was een markant docent. Hij had een zeemansverleden (werktuigkundige op de grote vaart), en was te kenschetsen als het "ruwe bolster, blanke pit"-type. Hij kon soms streng zijn en schuwde een eventueel konflikt met jongens niet. Maar hij had een groot hart en voelde zich heel nauw betrokken bij de leerlingen.

Hij werkte nog maar drie jaar op het vakinternaat. Hij had plezier in zijn werk en stond op het punt aan een nieuwe fase in zijn leven te beginnen! Hij zat boordevol met plannen, maar werd dus veel te vroeg uit het leven weggerukt.

Wij zijn dankbaar voor alles wat hij voor Aekinga en voor de jongeren

door: Jan Klinkenberg,
hoofd Edukatie

heeft gedaan en betekend. We missen hem en zullen nog veel aan hem denken.

BRAND

De volgende calamiteit binnen Edukatie was brand in een deel van de schoolgebouwen. Op 25 november veroorzaakten dakbedekkers met hun vlammenwerper een voor de brandweer lastig te blussen brand. Het vuur verspreidde zich snel. Het lokaal metaaltechniek van Bert Rijswijk werd zwaar getroffen, evenals het lokaal voertuigtechniek van Hans van Burg en het C.M.P. (het centraal meldpunt). Verder lag er over en in verscheidene kantoren en lokaliteiten een vieze, vette roet-aanslag en veel stank. Electri-

citeit, water en gas, alles was uitgevallen. Dus improviseren en alternatieve programma's bedenken.

De schade bleek uiteindelijk zo'n twee ton te bedragen.

INBRAAK

De rampspoed ging op vier december nog even door met een forse inbraak in de internaatsschool. Uit verscheidene lokalen werd behoorlijk wat onvreemd aan apparatuur (onder andere lasapparaten) en gereedschappen. Het ging in totaal om meer dan een ton. De politie van Oosterwolde had de zaak echter onverwacht snel opgelost, en na enkele dagen werden de spullen weer vrijgegeven en hadden we alle spullen weer terug.

Intussen zijn we druk bezig met de vacature Engels op te vullen. Verder is helaas Chris van Heerwaarden, de docent wiskunde, al een maand in de ziektewet.

Na de kerstvakantie hopen we echter weer stevig uit de startblokken te gaan en hopen we weer in een wat rustiger vaarwater te komen.

TERUGBLIK

Dan nog even een terugblik op een minder recent verleden. Dit omdat door allerlei organisatorische oorzaken de laatste Aekinga-Info voor de zomervakantie verscheen.

Voor de zomervakantie hebben we afscheid genomen van onze docent voertuigtechniek Jelle Waidijk. Deze heeft een baan aanvaard als leerkracht in B.J. Internaat "De Ampsen" in Lochem.

Jelle was een bijzonder betrokken en hardwerkende en sympathieke kollega binnen Aekinga. Vanaf deze plek willen we hem nogmaals bedanken voor zijn grote inzet en zijn diepgaande betrokkenheid bij de Aekinga jongeren.

Vervolgens hebben we op 30 november afscheid genomen van de oud-docent Nederlands Jan Brink. Jan is zo'n zestien jaar ver-

Buit al teruggevonden

Tweetal aangehouden voor inbraak bij internaat Aekinga

APPELSCHA. Een 47-jarige inwoner van Oosterwolde en een 27-jarige Roosendaler zijn inmiddels aangehouden voor de inbraak, die in de nacht van vrijdag op zaterdag bij het bij internaat Aekinga werd gepleegd. Daarbij werd voor zo'n f 100.000,- aan gereedschap gestolen. Al die goederen zijn in een vrachtwagen in Oosterwolde teruggevonden, evenals een in het zuiden van het land gestolen personenauto.

De inbraak bij Aekinga gebeurde, nadat de daders een ruit van de werkplaats hadden geforceerd. De buit werd vervoerd in een in Groningen gestolen bestelbus, die zaterdagochtend omstreeks een uur of half negen leeg boven een stoot langs de Madenweg in Zandhuizen werd aangetroffen. Het gereedschap was toen al overgeladen in de vrachtwagen, die later in Oosterwolde werd opgespoord.

Het onderzoek is nog in volle gang. De Ooststellingwerfse Rijkspolitie verwacht op korte termijn nog meerdere aanhoudingen te kunnen verrichten. Ook verzoekt men eventuele getuigen zich met haar in verbinding te willen stellen.

bonden geweest aan Aekinga. Het laatste jaar heeft Jan vooral Remedial Teaching gedaan. Jan heeft geleidelijk afgebouwd.

Hij was een heel integer collega, die een natuurlijke rust uitstraalde, waarbij veel jongeren zich op hun gemak voelden.

Zijn bescheiden persoon en zijn filosofische inslag werden binnen het Edukatie-team hoog aangeslagen. Jan krijgt nu de tijd zich te wijden aan zijn creatieve hobbies, met name schilderen. We wensen hem hierbij veel genoeg en inspiratie toe. Vanuit Aekinga kreeg hij daarom een schildersezel en penselen als afscheidscadeau.

Nog meer personele zaken. Op 5 oktober is Hans van Burg uit Groningen als docent voertuigentech-

niek gestart. Hij is 38 jaar en heeft vele jaren ervaring als automonteur. Verder is hij twee keer uitgezonden geweest via de Stichting Nederlandse Vrijwilligers naar ontwikkelingslanden. Eerst naar Zambia en later naar Burkina Faso.

De jeugdhulpverlening is voor Hans nieuw terrein. Hij heeft een

serieuze instelling en begint al aardig te wennen.

En nu echt tot slot.

Sinds oktober heeft de afdeling Edukatie voor ongeveer vier dagen secretariële ondersteuning door Hennie Nauta uit Appelscha in het kader van het Jeugdwerk Garantie Plan. Zij is ook vier dag-

delen actief binnen de leefgroepen vanwege haar opleiding MBO-agogisch werk.

Dit waren de berichten vanuit Edukatie. Rest mij u gezellige feestdagen en een voorspoedig 1993 toe te wensen.

Jan Klinkenberg

„Opa” is vertrokken

Theo te Riele heeft ons per 1 december verlaten en werd er een punt gezet achter zijn groepsleidersloopbaan van bijna 25 jaar.

Er staat „Opa” boven dit stukje en dat heeft een geschiedenis. Theo kwam een jaar of vier geleden over van B.J.Centrum de Eese, omdat hij liever niet mee verhuisde naar Heerhugowaard.

Toen hij pas in Aekinga was zat er bij hem in de oude groep drie een jongen die steeds „opa” tegen hem zei. Theo had hier geen bezwaar tegen en zo werd hij voor alle jongens op den duur „opa”.

In de korte tijd dat Theo bij ons werkte is er veel gebeurd. Hij moest enorm wennen aan Aekinga. Er werd hier toch wat anders gewerkt dan in de Eese. Bovendien kwam hij in een team met een hechte kern; er waren aanvaardbaar dan ook wat aanpassingsproblemen.

Theo ging ook mee met onze tijdelijke verhuizing naar de Eikenhorst. Deze periode zal Theo zeker niet gauw vergeten. Zowel in zijn team en groep als in zijn privéleven hebben er zich in die periode erg ingrijpende gebeurtenissen voorgedaan.

Bij terugkeer naar Aekinga ging Theo werken in leefgroep vier. Een goeie keus bleek al snel, want Theo heeft daar tot aan zijn afscheid naar volle tevredenheid van hemzelf, zijn team en de jongens gewerkt.

René Schulkes

MUTATIES PERSONEEL

Groepsdienst

VERTROKKEN:

leefgroep 5: Adriaan Hoogenbirk
Jan Gossen

leefgroep 2: Roelf Meyer
leefgroep 4: Theo te Riele

MET DE KERST VERTREKKEN:

leefgroep 2: Evelien Janssens

GEKOMEN:

vanuit B.J.Centrum Klaas Groen
leefgroep 5: Ruud Lindenburg

OVERPLAATSINGEN:

Norman Candelaria van gr.1 naar gr.4

Arjen Jagersma van gr.6 naar gr.1

Fred Berlijn van gr.6 naar gr.4

Carin Velema van gr.4 naar gr.6

Ruud Lindenburg van gr. 5 naar gr. 6

Edukatie

VERTROKKEN:

Jelle Waidijk, leraar Autotechniek

Jan Brink, leraar A.V.O.

GEKOMEN:

Hans van Burg, leraar Autotechniek

Jeugdwerk Garantieplan

Henny Nauta,

Tiny Visser

SPELWEEK 1992

SPANNEND EN GEZELLIG VAN 'T BEGIN TOT 'T EIND

Maandagmorgen 13 juli werd de wisselbeker ingeleverd door leefgroep vijf, die in '91 de felbegeerde trofee wist te veroveren. Dit was meteen het startsignaal voor de Aekinga Spelweek, editie '92.

Meedoen was dit jaar weer belangrijker dan winnen, maar dat nam niet weg dat er weer zeer fanatiek en energiek werd gestreden om de kostbare punten door de jongeren, maar met name door de volwassenen van iedere ploeg.

Tekst: Frits Diepenbroek

Foto's: André Hekstra

Na de presentatie, waar iedere ploeg hun vlag en clublied ten tonele voerde, werden de leefgroepen omgedoopt in de volgende namen:

leefgroep 1: THE NIX

leefgroep 2: DE GIEBELS

leefgroep 3: THE BULLS

leefgroep 4: FLODDER

leefgroep 5: THE JOGHO BOYS

leefgroep 6: THE DESTROYERS

The Nix deden gedurende de hele week hun naam regelmatig eer aan. Dit kwam niet doordat men niet gemotiveerd was of geen zin

Aktiviteitenmiddag op het sportveld.

De viswedstrijd.

zou hebben, maar omdat je van een kale kip geen veren kunt plukken. Ze hadden namelijk maar heel weinig jongens in de groep. Bij het touwtrekken was er weer de traditionele chaos rondom de toegestane maximale hoeveelheid te trekken kilogrammen. De "Rijswijk-waag" bracht hierin telkensmale uitkomst.

Op de maandagmiddag waren er een drietal nieuwe activiteiten.

Op het sportveld was een Survival of the Fittest georganiseerd door Peter Baas. Daar werden de punten verdeeld op basis van kracht, coördinatie en uithoudingsvermogen.

Aan de vaart in Appelscha werd door afgevaardigden van de groepen deelgenomen aan een viswedstrijd.

Rocco van der Velde wist kort voor het einde nog een klein rietvoortje te vangen van elf centimeter, waardoor hij zijn totaal op ruim 46 cm kon brengen en hij zodoende als beste Aekinga-visser uit de bus kwam.

In het lokaal van Hendrik Jan Olijve werd onder leiding van Jan de Goede zeer creatief en constructief gewerkt aan de vliegers, die overigens wat vliegvermogen betrouf niet als echte hoogvliegers konden worden aangemerkt.

Dinsdagmorgen was het, onder een dreigende maar niets loslatende hemel, een drukte van jewelste in het bosbad van Appelscha.

Dit zeer milieuvriendelijke en behaaglijk verwarmde zwembad was het decor van actie en spanning. Met name het spectaculair duiken

en de alternatieve estafette waren zeer spannende activiteiten.

Het "onderwater-hockeyen" kwam minder goed uit de verf omdat de puk niet tegen de waterweerstand was opgewassen. Foutje!, Bedankt!

Dinsdagmiddag werd op het sportveld het atletiekprogramma voor het diploma afgewerkt.

Op de drukke woensdag, met midgetgolfbaan bouwen en bespelen, het penalty-schieten en het gekostumeerde voetbal tekende zich voor de eerste maal enig onderscheid af in de rangschikking.

Het watersportspektakel rond het Aekingermeer op donderdag was in eerste instantie een activiteit die bol stond van de protesten.

De kano-estafette werd door iedereen gebruikt om al elleboogmanouvrerend of paaltrekkend (Adrie) een zo gunstig mogelijk uitgangspunt te veroveren.

Na de nodige herstarts, protesten en energie-vretende manches kwam het uiteindelijk nog allemaal op zijn pootjes terecht.

Het traditionele vlottenbouwen en racen was een schitterende afsluiting van de spelweek.

Tussendoor was er nog grote hilariteit bij de "luister-opdracht", waarbij een geblindoekte deelnemer op commando's van zijn team-genoten een jerrycan uit het water moest halen. Dat alle tegenstanders al schreeuwend de juiste koers probeerden te verhinderen was natuurlijk de opzet van de bedenker van dit spel.

De uiteindelijke eind-rangschikking werd tijdens de sfeervolle en uitermate goed verzorgde barbecue bekend gemaakt.

6e plaats: THE NIX

5e plaats: THE BULLS

4e plaats: THE JOGHO BOYS

3e plaats: FLODDER

2e plaats: THE DESTROYERS

1e plaats: DE GIEBELS

Een midgetgolfbaan bouwen.

Vlottenrace.

De uitslag wordt bekendgemaakt.

Barbecue als afsluiting.

Kamp groep vier

In september is leefgroep vier nog een paar dagen op kamp gegaan naar Camping Bergummermeer, vlak bij Bergum, boven in de provincie Friesland.

's Morgens vroeg opgestaan om alles in het busje en in de auto van Auke te laden. Dit was al een heel werk waarmee iedereen goed heeft geholpen.

Op de camping werden de nieuwe tenten door de groepsleiding opgezet, wat ontaarde in wedstrijdjes tent opzetten tussen Anne, Auke, Stanley en Carin. Je weet wel wie gewonnen heeft.

Toen de jongens kwamen konden ze haast niet wachten tot ze met de kano's en surfplanken het water opkonden. Er waren jongens die nog nooit op een plank hadden gestaan en die lagen er

duo ook meer onder dan dat ze er op stonden.

Ook zijn er een aantal jongens met Auke in een heel snelle speedboot het water op geweest. Het was heel spannend om met bijna honderd over het water te scheren.

Van hun belevingen op de camping en het meer maakten Narinder en Niels het volgende verslag:

"Iedereen mocht wanneer hij wou naar het meer. Daar kon je kanoën, surfen en zwemmen. Zwemmen was niet verstandig, want het water was ijskoud. Je kon gebruikmaken van een surfpak en als je met dat pak in het water ging, dan dreef je.

Bij het meer is ook riet. Daar deden we een soort overlevingstocht, dat was heel moeilijk. In het meer zijn allemaal gaten. Soms dacht je dit is ondiep en ik ga er in,

dan zakte je soms helemaal weg. Surfen was heel mooi, want de wind was steeds op de goeie plek. Kanoën was het mooiste. Je kon wedstrijdjes tegen elkaar doen en in het riet varen. Je moest wel kleding op de kant hebben liggen voor alle zekerheid, als je er eens in viel.

Er kwamen ook speed-boten langs en andere boten. We gingen soms naar ondiep water en als er iemand langs kwam, dan gooide je de kano om. Auke ging daar een hele tijd een video-film maken.

We vonden het jammer dat van het meer weg gingen. Voordat we weggingen en alles hadden opgeruimd hebben we heel wat lol gemaakt."

Vissen stond ook op het programma en met Auke samen werd er veel vis gevangen. Met name

De nieuwe tenten van leefgroep vier.

Gilbert en Harmen waren niet bij het water weg te slaan. Op een avond werden er bijna veertig vissen op de wal gehaald.

Op donderdag kwam de vader van Dave. Die heeft lekker voor ons gekookt. Hoe het heette zijn we vergeten, maar de smaak vergeten we nooit meer; zo lekker was het. Het was iets met tomaten, aardappelen en kip. Nog bedankt Wiebe!

Op de donderdagavond werd er door de jongens en collega's aandacht besteed aan het afscheid van Theo te Riele, hun groepsleider.

Bas van Stokhem:

"Op de avond van het afscheid van Theo hadden alle jongens een kado en een opdracht gemaakt. Theo werd met stoel en al op de piknik-tafel gezet en de jongens moesten om de beurt naar Theo toe en kreeg hij een opdracht. Bijvoorbeeld een bal tien keer overkopen. Lukte dat dan kreeg hij zijn kado.

Dat ging zo door dat hij iedereen had gehad. Toen kregen we wat te drinken en chips. Toen draaide Auke de videofilm waarop iedere

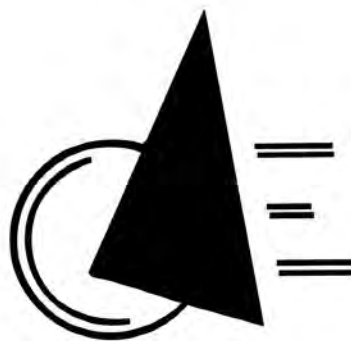

„Het eten van Wiebe was verrukkelijk.”

jongen wat zei tegen Theo. En Sytze heeft toen foto's gemaakt.”

De vrijdagmorgen was het weer inpakken geblazen. Een aantal jongens kon met Dave meerijsen richting Noord Holland. De rest was rond het middaguur weer op het internaat. Men kon terugkijken op een geslaagd kamp waarin gezelligheid, sfeer en vriendschap een grote rol hadden gespeeld.

Auke

Theo te Riele op zijn laatste kamp.

Nieuwbouw metsellokaal

Na jaren praten is het dan uiteindelijk zover. Er is begonnen aan de bouw en het vakinternaat krijgt weer een metsel-lokaal. Het lokaal komt achter het bouw-leslokaal van Adrie van Dorresteyn.

De bomen zijn gekapt en het grondwerk is door een kraan gebeurd.

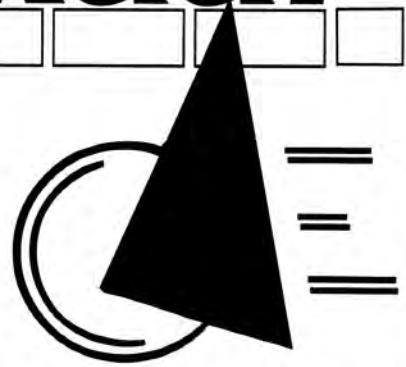
De fundering zit er in met behulp van Jan Mooyman en Thomas. Daarna is alles aangevuld en opgevuld en is er door de wisselgroep en de hout-groep een

zandbed van 25 centimeter aangebracht.

Gandro en Achmed hebben een begin gemaakt met de fundering en de eerste stenen gemetseld. Harmen en Gilbert zijn, evenals de wissel- en hout-groep, druk geweest met het aansjouwen van stenen.

De kozijnen zijn in de houtwerkplaats zelf gemaakt en geschilderd in de schilderswerkplaats van Hille.

Als alles meezit kan eind februari,

begin maart begonnen worden met een cursus metselen in de zelfgebouwde ruimte.

Adrie

Adrie en Harmen druk in de bouw.

Basketbaltournooi 1992 in Bilthoven

Tijdens de basketbal-lessen bij sport was bij ruim twintig jongeren interesse ontstaan om op 9 december mee te doen aan het traditionele jaarlijkse B.J.-toernooi van B.J. Utrecht in Bilthoven.

Een selectie was derhalve nodig om uiteindelijk met een team van zeven spelers zuidwaarts te gaan. Selectie-criteria waren onder andere: samenspelen, sportief gedrag en kwaliteiten.

Nadat we geconfronteerd werden met een grote file bij kruispunt Hoewelaken besloten we via Hilversum te rijden in plaats van richting Utrecht.

Sytze en Frits dachten dat hun geografische kennis voldoende was, maar uiteindelijk moesten een landkaart van Nederland en een vriendelijke pompbediende uitkomst brengen.

Te laat dus in de sporthal "De Kwinkelier". Dit betekende meteen dat we alle drie poule-wedstrijden achter elkaar door moesten spelen.

Ondanks dit wisten we ons aardig te handhaven. Tegen de uiteindelijke winnaar, Valentijn 1, stonden we tijdens de rust zelfs met vier punten voor, maar in de laatste minuten van de tweede helft moesten we toch toezien dat Valentijn er met de winst vandoor ging.

In de kruisfinale werden we geconfronteerd met het fysieke geweld van B.J.Vreekwijk. Dit was geen prettige wedstrijd. De scheids-

door: Frits Diepenbroek

rechter stond toe dat we volkomen door de door de begeleiders "opgepepte" Vreekwijkers onder de voet werden gelopen. (Basketbalrugby)

We verloren de wedstrijd op punten, maar niet ons humeur. Op basis van sportiviteit wonnen we; bravo, jongens !!

Ons team kwam in de verliezerspoule, waarin het zich ontpopte als het "Dream-team" Alle vijf wedstrijden werden ruimschoots gewonnen in een zeer prettige en sportieve sfeer !

Als winnaars van deze poule mocht aanvoerder Gesino een reuzetaart in ontvangst nemen, terwijl alle spelers een kleurig portemonneetje in het bezit kregen.

Op de terugweg liet Sytze ons nog

meer genieten van de Utrechtse omgeving voordat we op de vierbaansweg richting Friesland verdwenen.

In het "Dream-team" speelden: Thomas v.d.Sligte, Abdul Rooble, Jason Bianco, Sebastiaan Koppel, Gandro Smedes, Gesino Berenstein, Brandan Kortzen. De begeleiding was in handen van Frits Diepenbroek en Sytze de Vries.

COLOFON

AEKINGA INFO

is een uitgave van *bj* friesland en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het vakinternaat in Appelscha in Appelscha verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes, Anne Prins, Jan de Goede, Joop Daams en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries

Lay-out en druk:

Drukkerij v.d.Meer
Oosterwolde

Het volgende nummer van Aekinga Info verschijnt eind februari.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Dick de Graaf, Jan Klinkenberg, René Schulkes, Frits Diepenbroek, André Hekstra, Auke Helder, Anne Prins, Jan de Goede, Joop Daams, Sytze de Vries, Nandinder Kalapnat, Niels Nijboer, Bas van Stokhem, Adrie van Dorresteyn, Marga Mantel.

Overige foto's: Sytze de Vries

SINT NICOLAAS

Sint Nicolaas had zijn vertrek naar Spanje nog een paar dagen uitgesteld om ons op maandag 7 december samen met twee Pieten nog even met een bezoekje te vereren.

Voor alle leefgroepen had hij ook een presentje meegenomen. En zo is nu elke leefgroep in het bezit van een fietspomp en een reparatie-setje.

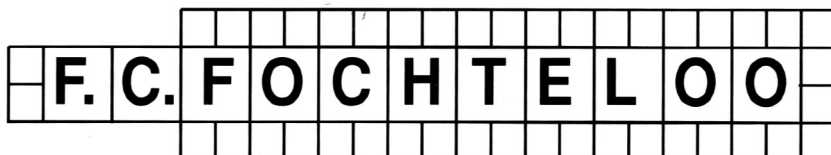
Daarna verrichtte de Sint de opening van de Fancy Fair. Medewerkers en jongeren van de lesgroep van Adrie waren samen met Alex die dag druk in de weer geweest om de grote zaal van het servicegebouw om te toveren in een gezellig versierde zaal met kraampjes.

Bij deze kraampjes konden de jongeren spelletjes doen waarmee ze waardebonnen konden verdienen. Deze konden ze bij de prijzenstand inleveren, alwaar de prijzen varieerden van pennen en speelkaarten tot leren ballen en zaklantaarns.

Uit de reactie van zowel jongeren

als volwassenen is gebleken dat ze deze gezellige avond gewaardeerd hebben. Tot aan het laatst doe waren vele spelen continu bezet. Iedereen ging na afloop tevreden met zijn gewonnen prijzen naar de leefgroep terug. En Sint Nicolaas kon nu definitief naar Spanje terugkeren.

F.C. Fochteloo B1 had goed seizoen

Dit seizoen kon onder de vlag van F.C.Fochteloo B1 voetballende Aekinga-jongeren rekenen op een grote toeloop voetballers en had de club dit seizoen een record aantal leden. Dat betekende niet, dat de leiding alle zaterdagen genoeg spelers had.

Als er veel jongens met weekendverlof waren moesten er nog wel eens kunstgrepen worden toe-

door: Sytze de Vries

gepast om genoeg spelers binnen de lijnen te krijgen.

In het kader van de Friesland Cup voor B-junioren was FC Fochteloo snel uitgespeeld. Op 1 sept. werd in Oudehorne gespeeld de wedstrijd: Udiros B1 - F.C.Fochteloo B1 3 - 0

In de competitie deed FC Fochteloo het beter. Men haalde 8 punten uit 8 wedstrijden en eindigde daarmee op de derde plaats in de competitie en kan de club onder aanvoering van de trainers Moustafa en Fenmo en dankzij de kauwgumpjes van Sytze terugkijken op een goed seizoen.

Spelers en begeleiders zijn zeer erkentelijk voor de prima verstandhouding en medewerking met het bestuur van FC Fochteloo en bedanken hun hierbij voor de inzet van hun kant.

Op dit moment trainen de jongens in de zaal als voorbereiding op het twaalfde Aekinga zaalvoetbaltoernooi voor B-junioren op zaterdag 13 februari a.s. in de Steegdenhal te Appelscha. De twee teams van Aekinga zullen daar aantreden

tegen een viertal teams uit de buurt, o.a. de kampioen van vorig jaar, Dio uit Oosterwolde.

UITSLAGEN:

5 september:	FC Fochteloo B1	-	Waskemeer B1	1 - 2
12 september:	SV Donkerbroek B1	-	F.C. Fochteloo B1	1 - 1
19 september:	Drachtster Boys B5	-	F.C. Fochteloo B1	0 - 5
3 oktober:	Haulerwijker Boys B1	-	F.C. Fochteloo B1	2 - 2
10 oktober:	Waskemeer B1	-	F.C. Fochteloo B1	8 - 1
31 oktober:	F.C. Fochteloo B1	-	Drachtster Boys B1	5 - 0
21 november:	F.C. Fochteloo B1	-	S.V.Donkerbroek B1	6 - 1
28 november:	F.C. Fochteloo B1	-	Donkerbroek B1	1 - 5

DUBBEL FEEST

Vijftig is Bert Rijswijk geworden, en Jan Mos ook, en dat hebben niet alleen zij geweten, maar de hele Bosweer ook. Vrijdagmorgen half acht trekt een grote stoet medewerkers met de tot luidsprekerwagen omgebouwde Aekingabus voorop richting de Bosweer. Knalharde muziek wekt de hele buurt op en hen wordt bij monde van Epke verteld van het heugelijke feit dat Bert diezelfde dag en

Jan in het weekend jarig zijn en ze worden verzocht hen even te komen feliciteren.

In de tuin van Bert wordt de tweede Abraham naast de reeds aanwezige op het bankje gezet, en wordt de aanhangwagen van Hille geleegd en ligt er een bult ijzer voor de deur.

Uit volle borst wordt de nog slapere Bert toegezongen.

De karavaan verplaatst zich naar de woning van de familie Mos. Deze is inmiddels al klaar wakker. Ook hier wordt een Abraham in de tuin geplaatst en wordt er uit volle borst gezongen.

Daarna nog even een stukje muziek uit de luidsprekers. Het is kwart voor acht, de stilte keert weer in de rustige buurt. Aekinga is geweest.

DUBBEL FEEST

Bert is niet alleen vijftig geworden, maar hij is ook vijfentwintig jaar bij B.J. Dat moet ook gevierd worden. Hij is al aan het vissen wat er gaat gebeuren en wanneer iets gaat gebeuren, maar niemand weet maar ergens van.

Bert is druk voor B.J. Friesland; ze hebben hem hard nodig op de Waddenhoeve. En of Bert maar even een dagje.... Het personeel en de jongens hebben nu hun handen vrij. Iedereen gaat druk aan de slag. Als de kat van huis is....

Zijn lokaal wordt een beetje veranderd; werkplaats wordt feestzaal. Vlaggetjes worden opgehangen, de deur wordt met een groot tableau afgesloten. Dick de Graaf bereidt zich voor op de speech.

Harm controleert nog even het kado; een schilderij van Bert in zijn werkplaats bij zijn grote liefde, die ene machine waar hij zo trots op is. Het ontvagstcomitee is al op weg naar de Posthoorn. Ab Lindemans zal er voor zorgen dat Bert daar echt tot twee uur werk heeft....

Natuurlijk Bert weet niemand op het internaat maar ergens van.

Sytze

voortijdig afgehaakt, en direkt maar gaan slapen. Jammer.

Echt uitslapen was er voor een aantal jongens echter niet bij. Deze moesten om één uur al weer voetballen; de laatste wedstrijd voor de winterstop.

Het organiseren van een Hondetocht is een jaar of tien geleden ontstaan. Toen deden er regelmatig een aantal leefgroepen mee aan de zogenaamde Wampex-tochten, welke werden georganiseerd door de sportraden van zowel de gemeente Smallingerland als de gemeente Opsterland.

Een Wampex zou je kunnen omschrijven als een soort "expeditie-tocht" langs gebaande en ongebaande paden en wegen in de betreffende gemeente, bestaande uit veel lopen, soms kanoën en fietsen, kaartlezen, uitvoeren van opdrachten en dergelijke. Naast het uitvoeren van deze vaardigheden betekent het vooral doorzetten en afzien.

Doordat echter het aantal deelnemers te groot werd, en het zeker voor de jongere jongeren toch erg zwaar werd, werd besloten om de minimum leeftijd voor het meedoen aan een Wampex te stellen op zestien jaar.

Binnen het internaat leefde er al een tijdje bij de ervaren Wampex medewerkers het idee om voor het internaat zelf zo'n tocht uit te

OPDRACHT VIJF
DE-WE-SIOUWEN-MAAR-DOOR-EN-DE-BLIK-OP-ONEINDIG-ROUTE

Je volgt het pad tot de kruising met het ruiterpad en gaat dan recht door.

De kruising met het fietspad steek je over en ga je **niet** door de opening met het bord "PAS OP", maar door het hek.

Je loopt door tot kruising. Hier laat je perceel 233 en 234 rechts van je liggen.

Je komt nu een draad over de weg tegen. Stap daar rustig over heen, en houd deze heel. Je gaat gewoon rechtdoor. Bij een bocht ga je met de bocht mee.

Na de bocht kom je bij een zandpad, steek die over. Laat het rode paaltje rechts van je liggen.

Je komt nu vlak bij het Adderveen. Hou bij de wat onduidelijke kruising rechts aan.

Je loopt door tot de splitsing. Ga je hier rechts dan ga je verkeerd en kom je op het Adderveen. Ga je hier links, dan ga je goed en kom je bij "suprise, suprise, surprise"

Daar begint ook.....>>>>

OPDRACHT ZES
DE-VAN-PERCEEL-TOT-PERCEEL-ROUTE

Vanaf de "Suprise-show" ga je tussen de percelen 239 en 240 door een volgt het pad.

Bij einde perceel 240 ga je links. Dan ga je rechtdoor en laat de blauwe paaltjes links liggen.

Bij de drie-sprong ga je rechtdoor, dus **niet rechts**. Je vindt de blauwe paaltjes links van het pad.

Ga daarna tussen percelen 263 en 249 door, en daarna tussen de percelen 263 en 262. Aan het eind ga je bij 262 links.

Je volgt het pad nu tot paddestoel 23773. Hier ga je richting Aekingerzand. Je loopt door tot je een bord "grondwaterbeheer gebied" tegenkomt. Hier ga je linksaf, en daar begint.....>>>>>>

...het moet wel een hele grote hond zijn,
die dit allemaal bedacht heeft....

HAHAHA

OPDRACHT ZEVEN
DE-AAN-UTT-AAN-UTT-AAN-UTT-AAN-UTT-AAN-UTT-AAN-ROUTE

Vanaf de plek waar je nu bent zoek je een kruppericht. Loop daar naar toe. Zoek van hier uit het volgende kruppericht, enz. tot je bij de bosrand komt.

BOING!

OPDRACHT ACHT
DE-REFLEKTOREN-ROUTE

Bij de bosrand zie je een reflector. Zoek van hieruit de volgende reflector en loop daar naar toe. Zoek van hieruit de volgende, enz. tot je komt bij .....>>>

!!?

OPDRACHT NEGEN
DE-HEEL-MIJN-LEVEN-HANGT-NU-AAN-EEN-DRAADJE-ROUTE

Bij de laatste reflector vind je de levenslijn.
HIER ZAKLANTAARNS UTT !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
Volg deze lijn tot je wordt opgevangen.

OPDRACHT TIEN
DE-GREPPELTIE-GREPPELTIE-O-WAT-HEB-IK-KOUDE-POTEN-ROUTE

Je duikt nu de greppel in en blijft deze volgen. Bij een pad gekomen steek je die over en vervolgt de route totdat de greppel ophoudt. Je komt nu bij de volgende opdracht.....>>

LEIDT JONGEREN STAP VOOR STAP NAAR ZELFSTANDIGHEID

Coördinator Joop Scholten (r): 'In ons Fasehuis komen voor negentig procent jongeren uit Heerenveen en directe omgeving.'

Foto's:
Johan Witteveen

'We zitten aan de Fok in Heerenveen,' legt Joop Scholten uit, als ik vraag waar ik moet zijn. 'In de voortuin staat een blauw-wit kunstwerkje. Veel mensen denken daardoor dat ons huis een architectenbureau is.' Tekentafels zijn er niet te vinden achter de gevel van nummer 30, maar creativiteit kan de bewoners niet worden ontzegd. In het Fasehuis krijgt een aantal jongelui zelfstandigheidstraining. In fases, vandaar de naam. Zij proberen hun leven weer op de rails te zetten, school of werk weer op te pakken. En zoals een architect een gebouw ontwerpt, zo maken de bewoners hier hun eerste schetsen voor de toekomst.

Het Fasehuis in Heerenveen heeft nog geen lang verleden. 'Vier jaar geleden zijn we begonnen, echt op een houtje-touwtje manier met spullen van de rommelmarkt,' vertelt coördinator Joop Scholten. Hij zit aan de lange tafel in de keuken. Jongelui lopen in en uit, één van hen is een grote pot koffie aan het zetten. 'We zijn voortgekomen uit het toenmalige jongensinternaat Aekinga in Appelscha, onderdeel van Bijzonder Jeugdwerk Friesland. Het was heel duidelijk dat er voor de jongens die daar vertrokken en nog niet zelfstandig konden wonen, een vervolg nodig was. Veel jongeren konden niet terug naar huis en aan

friesland post - november 1992

het aantal pleeggezinnen is al jaren een gigantisch tekort. We zijn daarom vier jaar geleden begonnen met onze zelfstandigheidstraining in fases voor pupillen van Aekinga. Aanvankelijk mochten we zeven jongens helpen. Inmiddels komt nog een kwart van Aekinga, de rest wordt rechtstreeks aangemeld. Al vrij snel zijn we ook meisjes gaan opnemen. Er zijn nu, verdeeld over verschillende dependances, zeventien jongelui. Meestal nog meer. We zijn altijd overbezet.'

'Minder geschikt'

Joop noemt de vraag naar dit soort hulpverlening 'onvoorstelbaar groot'. Het tekort aan pleegouders is schrijnend. De Centrale voor Pleegzorg Noord Nederland heeft de ervaring dat vooral voor jongelui in de puberteit moeilijk een plek te vinden is. Bram Vonk van de Centrale voor Pleegzorg zegt daarover: 'Veel ouders denken bij pleegzorg toch vooral aan jonge kinderen die heel lang, liefst tot hun volwassenheid, kunnen blijven en zich hechten aan de pleegouders. Voor pubers hebben we vaak heel andere opvang nodig: kortdurend, voor enkele maanden, soms gaat het om crisisopvang. Het komt regelmatig voor dat we voor oudere kinderen geen passend adres kunnen vinden. Deze jongelui blijven dan noodgedwongen thuis of in het internaat of ze gaan naar een minder geschikt adres.' Met 'minder geschikt' doelt hij op een adres ver buiten de woonplaats van de jongere of bij mensen die nog geen ervaring hebben met de problemen die de puber heeft.

Daarnaast zijn er, vooral in zuidoost Friesland, te weinig tehuizen. Scholten: 'Of liever gezegd: er is hier helemaal niets. Naast Aekinga is er alleen Mooi Gaasterland in Rijs en dat is een medisch kindertehuis. In ons Fasehuis komen dan ook voor negentig procent jongeren uit Heerenveen en directe omgeving.' Ze zijn zestien jaar en ouder maar de gemiddelde leeftijd ligt boven de zeventien jaar. Al naar gelang de zelfstandigheid van iedere nieuwe 'bewoner' wordt hij of zij ingedeeld in het Fasehuis aan de Fok, waar 24 uur per etmaal leiding is, of in een van de dependances. Daar varieert de begeleiding van een aantal uren per dag tot enkele uren per week.

De bedoeling is dat de jongens en meisjes fasegewijs van veel naar weinig begeleiding groeien, elke 'stap' duurt ongeveer drie maanden, maar langer of korter is ook mogelijk. 'Onze filosofie is zelfstandigheidstraining te geven zo kort mogelijk en zo dicht mogelijk bij huis. Want als je een jongere voor jaren uit zijn vertrouwde omgeving wegplukt, ontwortel

je hem en verliest hij alle contact met school, buurt en familie.'

Hokjesgeest

Een vreselijke hekel heeft Joop aan de hokjesgeest waartegen iedereen in de hulpverleningswereld aanloopt. 'Het is ieder voor zich. Je hebt het Riagg, het Algemeen Maatschappelijk Werk, het Consultatiebureau voor Alcohol en Drugs en zo zijn er nog meer instanties op te noemen die met jongeren te maken hebben. Ik zou zo graag willen dat we - en dan spreek ik voor Heerenveen - alle instanties op één lijn zouden kunnen krijgen. Want het is hartstikke leuk om een gesprek te hebben met een jongere, maar je moet hem ook een baan kunnen bieden, of een schoolopleiding of een kamer. Daarnaast zouden we, waar mogelijk, meer contact willen met de ouders van de jongelui.'

De jongelui die in het Fasehuis een plaats

In de eerste fase worden de maaltijden gezamenlijk genuttigd. In de fases daarna eten de bewoners op hun eigen kamer, zoals op deze foto. Wim (1) en mentor Fred laten het zich goed smaken.

Aanvankelijk werden alleen jongens opgenomen in het Fasehuis. Nu wonen er ook meisjes onder wie Adrea (1) en Adriana.

krijgen, moeten er niet op rekenen dat de leiding hen alle problemen uit handen neemt en overal pasklare oplossingen voor biedt. 'Wij geven geen oplossingen. Wij leren ze mondig te worden zodat ze weten dat ze hulp kunnen vragen. Als leiding steken we er veel energie in. We zijn heel erg betrokken bij hun problemen en we proberen de jongens en meisjes warmte te geven. Alhoewel je het gezin nooit helemaal kunt vervangen zou je ons mogen vergelijken met een groot gezin, ja. Individuele aandacht is hier erg belangrijk. Jan heeft weer net iets andere problemen dan Piet en bij Marie liggen de accenten in de training weer op een ander vlak. Zo proberen we voor iedereen maatwerk te leveren en ieders plekje veilig te maken. Het zijn dan wel geen kinderen meer, maar sommigen zouden soms wel even bij je op schoot willen kruipen en een arm om de schouder heeft ieder-één op zijn tijd nodig.'

Toch mag niet de indruk worden gewekt dat de leiding alleen maar lief en aardig loopt te doen. 'Iedere jongere heeft een verleden en soms zijn er verschrikkelijke dingen gebeurd. We hebben er alle begrip voor dat iemand tijd nodig heeft om zijn zaakjes op een rij te zetten. Toch verlangen we na verloop van tijd dat iemand zijn school afmaakt, een nieuwe opleiding gaat volgen of werk zoekt. Als iemand daar niet voor voelt en echt niets wil, zeggen we: oké, je mag best leven zoals jij dat wilt, maar dan niet hier bij ons.' Met enige trots in zijn stem vervolgt Joop: 'Voor het tweede achtereenvolgende jaar zijn de schoolresultaten van de mensen in het Fasehuis heel goed. We hebben leerlingen van het lbo tot en met het atheneum en er is maar één blijven zitten dit jaar.'

Mishandeling

De redenen waarom jongens en meisjes in tehuizen, pleeggezinnen of in het Fasehuis belanden, zijn uiteenlopend. Toch zijn de volgende trefwoorden op velen van toepassing: seksueel geweld, mishandeling, tirannieke vaders, echtscheiding van de ouders, problemen met de nieuwe partner van vader of moeder met als gevolg van dat alles drank- of drugsgebruik, slechte schoolresultaten, vernielingen en knokkerij. Joop: 'Jongens reageren zich vaak af door rotzooi te trappen, meisjes zoeken de schuld bij zichzelf en raken psychisch in de knoop. Bijna eenderde van de jongelui hier komt uit een pleeggezin. Je moet dus constateren dat het ook daar helaas nogal eens mis gaat. Dat is wel enigszins te verklaren: jongeren projecteren hun onlustgevoelens op hun ouders en als die niet meer in de buurt zijn,

op hun pleegouders.' Enkele jongens en een meisje hebben het gesprek aan de keukentafel gevolgd. Lucas (17), die slechte ervaringen met 'zijn' pleeggezin heeft, vindt het een pluspunt van het Fasehuis dat de periode die je er zult wonen al bij voorbaat vast staat. 'Je weet hier dat je niet drie jaar of langer zult blijven, zoals je in een pleeggezin wel hebt. De tijd hier is niet langer dan een tot anderhalf jaar en dat is te overzien.' Lucas was zes toen zijn ouders gingen scheiden. Hij bleef bij zijn moeder maar kreeg steeds meer problemen met haar vriend, tot hij op zijn veertiende bij zijn vader ging wonen. 'Maar die miste natuurlijk een hele periode, dus dat ging ook niet zo goed. Op mijn vijftiende kwam ik daarom in een pleeggezin. Ik heb het er een half jaar volgehouden en in die tijd ging het niet zo lekker met me:

blowen, drinken, ruziemaken, slaan. Toen: weer naar mijn moeder. Dat ging niet, toen naar de crisisopvang, toen weer naar mijn moeder. Nu zit ik hier. De contacten met mijn vader en moeder zijn redelijk, ik ga wel eens bij ze op bezoek. Ik wil ook weer met de lts beginnen.' Van de verhalen die de jongelui over zichzelf vertellen, is dat van Jan (19) het meest summier. Al heel jong kwam hij in een kindertehuis. 'Omdat er veel problemen waren thuis,' zegt hij kort. 'Daarna heb ik in verschillende jongenshuizen gezeten. Mijn probleem is dat ik soms te veel drink. Gisteren ook nog, ik heb dan geen rem.' Hij heeft het er duidelijk moeilijk mee. 'Maar nu heb ik besloten om er definitief een punt achter te zetten, achter die alcohol. Via het jeugdwerk-garantieplan ben ik bezig met timmeren,

straten, stoerpranden leggen. Dat werk bevalt me.'

'Ontsporingen'

Een heel duidelijk toekomstbeeld heeft Richard (18). Hij wil de grafische mts gaan volgen in Zwolle. Hij heeft er enkele jaren 'gewone' mts opzitten en volgt nu de oriëntatie- en schakelopleiding. 'Maar haal dat 'oriëntatie' wat mij betreft maar weg, want ik weet immers al wat ik wil.' Richard had een vader die hem vroeger veel sloeg, 'terwijl mijn zusje nooit iets fout kon doen. We woonden toen in Amerika, mijn moeder is al jong overleden en we hadden een stiefmoeder. Omdat de zaken van mijn vader slecht gingen, kwamen we naar Nederland, naar mijn oma in Amsterdam. Na een tijdje gingen mijn ouders terug, terwijl mijn zus en ik bij mijn oma bleven. Die kon de opvoeding niet aan en toen zijn we naar een pleeggezin gegaan. Ik had te vaak een grote bek en mijn zus en ik kregen daarna een ander pleeggezin, waar we vijf jaar zijn geweest. Over het algemeen ging het goed maar soms ging het ook goed mis. Ik ben er weggegaan voordat het echt fout ging en nu zit ik hier.'

'Je zou ons best mogen vergelijken met een groot gezin'

Opvallend in alle verhalen is, dat de jongeren heel redelijk kunnen praten over hun 'ontsporingen'. Het zijn niet alleen hun ouders of de maatschappij die ze de schuld geven van hun problemen, ook durven ze de vinger op de zere plek bij zichzelf te leggen. Zo ook Monique (18). Haar ouders scheidden toen zij vier was, vader en moeder kregen beiden een nieuwe partner. 'Ik wilde ouder lijken dan ik was. Ik spijbelde, had een grote mond, vond dat mijn zusje werd voortgetrokken. Een paar keer werd ik het huis uitgetrapt en ging ik naar mijn vader, maar toch kwam ik dan na een tijdje weer bij mijn moeder terug. Op mijn zestiende ging ik naar een gemengd internaat in Drenthe. Toen ging het goed, ik had weer contact met mijn moeder en mijn vader.'

'Maatwerk'

Het bevalt Monique goed in het Fasehuis. Zij wil serveerster worden en volgt de lts-consumptieve kant. Zij zit in de dependance en heeft niet meer 24 uur per etmaal, maar alleen overdag begeleiding. 'Ik heb problemen met eten,' vertelt zij

openhartig. 'We moeten allemaal voor onszelf inkopen doen en koken, maar vaak haal ik ongezonde spullen van mijn geld - patat en snoep. Er blijft dan weinig over om eten van te kopen en bovendien heb ik daar ook vaak geen trek in. Nu wordt er binnenkort een menu voor mij opgesteld zodat ik elke dag weet wat ik moet koken.' Het is een voorbeeld van het al eerder genoemde 'maatwerk' dat de leiding de jongelui wil aanbieden. Er is, zeker in de eerste fase waarbij 24 uur per etmaal leiding is, veel aandacht voor de problemen waarmee de jongeren binnenkomen. Soms is er extra aandacht nodig en dat geldt met name als meisjes een incest-verleden hebben of op een andere manier te maken hebben gehad met seksueel geweld. Mentrix Joke Weinans zette daarom, geholpen door het Incesthuis in Groningen waar men over veel deskundigheid beschikt, een gespreks-groep voor deze meisjes op. Inmiddels zijn er al twee groepen afgesloten en enkele meisjes uit die groepen wonen nu zelfstandig. De problemen die zij hadden toen zij in het Fasehuis arriveerden, kunnen zij nu beter aan. Het praten met lotgenoten heeft hen daarbij geholpen.

Nabegeleiding

Wanneer jongelui het stadium hebben bereikt dat zij zelfstandig kunnen wonen, is dat voor de medewerkers van het Fasehuis niet een reden om alle banden te verbreken. Scholten: 'Er is nog nabegeleiding van onze kant. Een paar keer per maand gaat een van ons nog bij onze oud-bewoners langs. Maar we hebben ook contact met jongeren die allang op zichzelf wonen. Ze komen soms als er problemen zijn maar ze waaien ook aan om te vertellen dat het goed met ze gaat.' Als blijkt dat een jongen of meisje echt iets aan het Fasehuis heeft gehad is dat voor de leiding fijn om te horen. Toch houdt Scholten de mening overeind dat de jongeren het uiteindelijk allemaal zelf doen. 'Ze moeten zelf hun kracht en hun eigen redmiddelen ontdekken. Vlak ook de hulp die ze elkaar geven niet uit. Ze kunnen soms heel goed samen praten, nemen elkaar serieus, ondersteunen elkaar. Rouwen is hier heel belangrijk. Niet direct om het verlies van overleden personen, maar meer om het missen van je dorp, je vertrouwde omgeving, rouwen om een jeugd die je nooit hebt gehad. Ik zeg wel eens: de jongelui leren veel van ons, maar omgekeerd leren wij ook veel van de jongeren. Het is onvoorstelbaar hoeveel moed sommigen hebben om dóór te gaan.'

AUKJE MULDER

Aekinga *Ouderdag* 1993

Binnen het vakinternaat willen we na een onderbreking van twee jaar weer een traditie in ere herstellen, namelijk de **ouderdag** op Hemelvaartsdag. Om daar al vast rekening mee te kunnen houden, kondigen we dit nu al aan.

Op die dag nodigen we de ouders en de gezinsleden van de jongeren uit die op dat moment in het vakinternaat verblijven, om naar Aekinga te komen voor een gezellige dag.

Dat dit als een gezellige dag werd ervaren, bleek uit de teleurgestelde reacties van ouders, toen we door de verbouwing en de tijdelijke verhuizing naar Dieverbrug moesten besluiten een jaar geen ouderdag te organiseren.

Het programma voor deze dag kunt u binnenkort verwachten.

**DONDER
DAG**

**20
MEI**

*Jongeren en
medewerkers van
vakinternaat
Aekinga*

wensen alle lezers

***een heel
voorspoedig
1993***

